

Στά Ίχνη τῶν Ἀγίων

Ὁ ἅγιος Δημήτριος (26 Ὀκτωβρίου)

Στά περισσότερα παιδιά ἀρέσει πολύ νά βλέπουν ἀγῶνες στό γήπεδο. Σήμερα κι ἐμεῖς, ἀπό ἐδῶ, ἀπό τό κατηχητικό, θά παρακολουθήσουμε ἕναν ἀγῶνα πού ἔγινε **στό στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης**. Ἕναν ἀγῶνα πρωτότυπο, ἐντυπωσιακό καί πολύ σπουδαῖο!

Ἄς μεταφερθοῦμε, λοιπόν, μέ τή σκέψη μας στήν ὁμορφὴ αὐτὴ πόλη, πολλὰ χρόνια πρὶν.

Ἀπὸ τό συναζάρι

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, **τριακόσια περίπου χρόνια μετὰ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας**, στὴ Θεσσαλονίκη ζοῦσε ἕνας εὐγενικός καί ἐνάρετος νέος πού τό ὄνομά του ἦταν **Δημήτριος**. Γεννήθηκε ἀπὸ χριστιανούς γονεῖς, **σέ μιά πλούσια καί ἀρχοντικὴ οἰκογένεια**. Ὁ Θεὸς τοῦ χάρισε πολλὰ σωματικά καί ψυχικά **χαρίσματα**: ὁμορφιά, γενναιότητα, ἐξυπνάδα, εὐγένεια. Ὅταν μεγάλωσε, ὅλοι τὸν σέβονταν γιὰ τὴ μεγάλῃ του ἀρετῇ.

Πάνω απ' όλα όμως ο Δημήτριος ήταν **χριστιανός** και αγαπούσε πολύ τον Χριστό. Είναι ο γνωστός μας **Άγιος Δημήτριος**. **Ή πιό μεγάλη του επιθυμία ήταν κάθε μέρα νά κάνει και έναν ειδωλολάτρη χριστιανό**. Γι' αυτό μετά τήν εργασία του μάζευε τά παιδιά και τούς νέους σέ ένα υπόγειο, πού λεγόταν **«κατακόμβη»**, στήν αρχαία αγορά τής Θεσσαλονίκης, και έκεϊ τούς έκανε κατηχητικό. Ήταν, δηλαδή, **κατηχητής!** Κάθε μέρα όδηγοῦσε πολλούς Θεσσαλονικεῖς στήν αλήθεια τοῦ Χριστοῦ και αυτό τοῦ έδινε μεγάλη χαρά. **Ήταν όμως επικίνδυνο, γιατί τά χρόνια εκείνα ή πίστη στόν Χριστό ήταν απαγορευμένη**.

Πραγματικά, κάποιοι ειδωλολάτρες (=αυτοί πού πίστευαν σέ ψεύτικους θεούς), τόν κατασκόπευαν και έμαθαν τό μεγάλο μυστικό του. Έτσι, όταν ο **αυτοκράτορας Μαξιμιανός** επισκέφτηκε τή Θεσσαλονίκη, εκείνοι έτρεξαν άμέσως νά τόν προδώσουν. Ήξεραν ότι ο αυτοκράτορας αντιπαθοῦσε τούς χριστιανούς. Ο Μαξιμιανός σεναχωρήθηκε μέ όσα τοῦ εῖπαν, γιατί **έκτιμοῦσε πολύ τόν Δημήτριο**. **Διέταξε, ώστόσο, νά τόν συλλάβουν άμέσως**. Οἱ στρατιώτες συνέλαβαν τόν **Άγιο τήν ώρα πού δίδασκε**. Τόν όδήγησαν μπροστά στόν αυτοκράτορα. Ο Δημήτριος μέ θάρρος **όμολόγησε τήν πίστη του στόν Χριστό**. Ο Μαξιμιανός έδωσε τότε έντολή, **μέχρι νά αποφασίσει πώς ακριβώς θά τόν τιμωρήσει, νά τόν φυλακίσουν σέ ένα παλιό δημόσιο λουτρό δίπλα στό στάδιο**, όπου εκείνες τίς μέρες θά γίνονταν πρós τιμή του άγώνες μονομαχίας.

Όταν θά ξεκινούσαν οἱ άγώνες, έφανίστηκε ένας γιγαντώσωμος μονομάχος, ο **Λυαῖος**, πού μέ μίσος προκαλοῦσε τούς χριστιανούς νά παλέψουν μαζί του. Τόν άκουσε ένας νεαρός **μαθητής τοῦ άγίου Δημητρίου, ο Νέστορας**, πού δέν είχε ακόμη βαπτιστεῖ χριστιανός. Αυτός θέλησε ν' αντιμετώπισει τόν Λυαῖο, γιά νά φανεῖ ή δύναμη τοῦ αληθινοῦ Θεοῦ. **Πήγε στή φυλακή όπου ήταν ο Άγιος και ζήτησε τήν εύλογία του, γιά νά παλέψει μέ τόν γίγαντα**. Ο Δημήτριος τοῦ έδωσε τήν εύχή του, έκανε τό σημείο τοῦ σταυροῦ

πάνω στό κεφάλι του καί φωτισμένος από τόν Θεό τοῦ εἶπε: **«Καί τόν Λυαῖο θά νικήσεις καί γιά τόν Χριστό θά μαρτυρήσεις».**

Πῆγε, λοιπόν, στό στάδιο ὁ Νέστορας καί ζήτησε νά παλέψει μέ τόν γίγαντα. Ὅλοι, ἀκόμη καί ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας, ἄρχισαν νά τόν κοροϊδεύουν γι' αὐτή του τήν ἀπόφαση, γιατί ἦταν νεαρός καί μικρόσωμος. Ὁ Νέστορας ὅμως ἐπέμενε. Ἀντήχησε δυνατά ἡ προσευχή του: **«Θεέ τοῦ Δημητρίου, βοήθησέ με!».** Ἡ μονομαχία ἄρχισε. Ὅλοι παρακολουθοῦσαν μέ κομμένη τήν ἀνάσα καί περίμεναν ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά δοῦν τόν νεαρό σωριασμένο κάτω. Μέ μία ἐπιδέξια κίνηση ὁ Νέστορας κατάφερε νά ξεφύγει. Ἀντίθετα, ὁ Λυαῖος ἔπεσε κάτω νεκρός μπροστά στά ἔκπληκτα μάτια τῶν θεατῶν!

Ὁ αὐτοκράτορας ὅμως δέν στεφάνωσε τόν νικητή. Κάποιοι τόν πληροφοροῦσαν ὅτι μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ τοῦ Δημητρίου νίκησε ὁ Νέστορας. Γεμάτος ὀργή ὁ Μαξιμιανός ἔδωσε διαταγή, ἀντί νά βραβεύσουν τόν νικητή, νά τόν ἀποκεφαλίσουν! Ἔτσι ὁ **Νέστορας, ὅπως εἶχε προφητεύσει ὁ κατηχητής του, μαρτύρησε γιά τόν Χριστό** καί πῆρε ἀπ' Αὐτόν τό στεφάνι τῆς νίκης καί τῆς δόξας στόν οὐρανό.

Ὁ Μαξιμιανός ὅμως δέν ἠσύχασε. Θέλησε νά τιμωρήσει καί αὐτόν πού ἦταν ἡ πραγματική αἰτία γιά τήν ἥττα τοῦ Λυαίου· νά θανατώσει αὐτόν πού ντρόπιασε τούς εἰδωλολάτρεις. Πραγματικά, ὄρμησαν στρατιῶτες στόν χῶρο ὅπου ἦταν φυλακισμένος ὁ ἅγιος Δημήτριος καί **ἔμπηξαν τίς μυτερές λόγχες τους στά πλευρά του** (*δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη εἰκόνα*). Τό αἷμα ἔτρεξε ποτάμι ἀπό τό ἅγιο σῶμα του, ἀλλά ἡ **ψυχή του ἀνέβηκε χαρούμενη στόν οὐρανό**, γιά νά συναντήσῃ τόν Χριστό, πού τόσο ἀγάπησε, καί νά εἶναι αἰώνια κοντά Του μαζί μέ τόν πιστό μαθητή του, τόν Νέστορα.

Ἀπό τότε τό λείψανο τοῦ Ἁγίου πολλές φορές εὐωδίασε καί ἔβγαινε ἀπ' αὐτό μύρο (ἓνα ὑγρό μέ πολύ ὠραῖο ἄρωμα), πού ἔκανε θαύματα. Γι' αὐτό ὁ ἅγιος Δημήτριος ὀνομάζεται **μυροβλύτης**.

Πολλές φορές, ἐπίσης, ὁ Ἅγιος **ἔσωσε τήν πόλη του, τή Θεο-**

σαλονίκη, από διάφορους κινδύνους καί τήν ημέρα τῆς γιορτῆς του τό 1912 τήν ἀπελευθέρωσε ἀπό τούς Τούρκους.

Μέχρι καί σήμερα οἱ δύο Ἅγιοι, ὁ ἅγιος Δημήτριος καί ὁ ἅγιος Νέστορας, πού εἶναι κοντά στόν Θεό, κάνουν θαύματα. Δίνουν τήν υἰεία σέ ἀρρώστους καί βοηθοῦν πάντα ὄλους ἐκείνους πού τούς παρακαλοῦν μέ πίστη.

Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τόν ἅγιο Δημήτριο στίς 26 Ὀκτωβρίου καί τόν μαθητή του, τόν ἅγιο Νέστορα, τήν ἐπόμενη μέρα, στίς 27 Ὀκτωβρίου.

Μιμητές τῶν Ἁγίων

Ξέρετε, παιδιά, ποιός εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νά γιορτάζουμε τούς Ἁγίους μας;

- Νά πηγαίνουμε στήν ἐκκλησία τήν ημέρα τῆς γιορτῆς τους
- Νά προσπαθοῦμε κάθε μέρα νά ζοῦμε ὅπως ἐκείνοι, **γιατί τότε πραγματικά τιμοῦμε τούς μάρτυρες, ὅταν ἀγωνιζόμαστε νά τούς μοιάσουμε.**

Στόν ἅγιο Δημήτριο καί στόν ἅγιο Νέστορα πῶς θά μπορούσαμε ἐμεῖς νά μοιάσουμε;

- Νά μιλοῦμε σούς ἄλλους γιά τόν Χριστό, **νά καλοῦμε τούς φίλους μας στό κατηχητικό!** Πολύ θά καμαρώνει τότε γιά μᾶς ὁ ἅγιος κατηχητής Δημήτριος καί τό κατηχητόπουλό του, ὁ ἅγιος Νέστορας.
- Νά σκεφτόμαστε συχνά μέσ στήν ημέρα: Αὐτή τήν κουβέντα θά τήν ἔλεγε ὁ ἅγιος Δημήτριος καί ὁ ἅγιος Νέστορας; **Αὐτό θά τό ἔκαναν οἱ Ἅγιοι;** Αὐτό θά τό ἔβλεπαν, θά τό ἄκουγαν; Ἔτσι θά εἶναι ἡ ζωή μας καθαρή, θά εὐωδιάζει, θά μοσχομυρίζει τό ἄρωμα τῆς πίστεως μας!

(Προτεινόμενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τοῦ ἁγίου Δημητρίου).

Ἄι-Δημήτρη μυροβλήτη,
δῶσ' μου χάρη καί ἐγώ
ν' ἀγαπάω τόν Θεό,
κι ἡ ζωή μου νά εὐωδιάζει
μέσ στον κόσμο ὅσο ζῶ!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες: α) Ἅγιος Δημήτριος, β) Ἅγιος Νέστορας.
2. Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.
5. Τό ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο ἤχου.